

JE Å TÄŠDRÄ• DEN, JSOU VÄ•NOCE

NedÄ•le, 24 prosinec 2023

SedÃ-m pÅ™ed monitorem a vÅbec nevÃ-m, co bych mÄ›la napsat. Jsme vÅjichni zasaÅ¾eni jedovatÃ½m zÃ¡vanem neÄ•ekanÃ©ho zla - ale souÄ•asnÄ› se, narozdÃ-l od mnoha lidÃ-v celÃ© svÄ•tÄ›, mÄ›me dobÅ™e. ZatÃ-m. V dobÄ›, kdy nÃ¡zvÃ© dveÅ™Ã-ho hrozÃ-podstatnÄ› vÄ•tÄ•-dÄ›s a trauma, se stÃile jeÅjtÄ› mÅ•Å¾eme v poklidu zavÅ™Ã-t doma. Mezi svÃ½mi, kaÅ¾dÃ½ sÃ¡m, podle toho, jak kdo prÃjvÄ• Å¾ije. Mj. mÄ›m obstaroÅ¾enÃ-ho kamarÃ¡da, kterÃ½ Å¾ije (relativnÄ›) sÃ¡m uÅ¾. Je to jeho Å¾ivotnÃ-filozofie: nejspokojenÄ•jÄ•-je, kdyÅ¾ pÅ™ijde domÃ-, a mÄ›i pokoj od "vÅjech lidÃ-dobrÃ© vÅ•le". Inu, jsme jinÃ½.

Ono se to naÅje Å¾itÃ-postupnÄ› mÄ›nÃ-. NÄ>kdy si neumÃ-me pÅ™edstavit nic hezÄ•Ã-ho, neÅ¾ bÃ½t v nÄ•Ä•-nÃ¡ruÅ•i, jinÃ½ je blaÅ¾enÃ½ kaÅ¾dou chvÃ-li nÄ>kde jinde, dalÅ•Ä•-kaÅ¾dou chvÃ-li s nÄ•kÃ½m jinÃ½m.

VzpomÃ-nÃjm na svÃjtky, kdy moje dÄ›ti byly prvnÃ-rok "ve svÄ•tÄ", uÅ¾ bydely kaÅ¾dÃ© jinde. Tehdy jsem si jen po pÅ™lnoci rozbalila dÄ•reÄ•ky, kterÃ© tu stÃile Ä•ekaly pod krÃjsnÄ› ozdobenÃ½m stromkem. UmÄ•lÃ½m, nechtÄ•la jsem "zabÃ-jet" Å¾ivÃ½ stromek, jednoduÅ•je: oÅjklivÃ½ bych domÃ- nechtÄ•la a krÃjsnÃ-ho mi bylo zase lÃ-to. A ten umÄ•lÃ½ se mi povedlo kupit tak ÅjikovnÄ•, Å¾e ozdobenÃ½ je pÅ™ekrÃjsnÃ½.

A tenkrÃjt byl stejnÄ› ozdobenÃ½ naposledy. Od tÃ© doby spÃ- pÅ™edlouhÃ½ sen ve sklepÃ-, obklopenÃ½ Åjkatulemi s ozdobami. Snad mÄ› to jeÅjtÄ• nÄ>kdy popadne a zase to vÅjecho vybalÃ-m... StejnÄ› se pak vÅjecho zmÄ•nilo; jÃ si tehdy opatÅ™ila novÃ©ho mÃ-cera se vdala, syn vymetal vejÄ•ky, studoval jednou dokonce dvÄ› najednou. Po lÃ©tech se vÅjecho zase ustÃjlilo, a i kdyÅ¾ mÄ›m plno dÃ-vodÃ-, abych nebyla zrovna veleÅ¡astnÃ¡, nauÄ•ila jsem se jedno:

Co mÅ•Å¾eÅ•i zmÄ•nit, to zmÄ•Å•.

Co nemÅ•Å¾eÅ•i zmÄ•nit, to pÅ™ijmi.

Co nemÅ•Å¾eÅ•i pÅ™ijmout, to nech bÃ½t.

ProstÃ› dovol vÅ›em, kterÃ© nemÅ•Å¾eÅ•i ovlivnit, aÅ¥ se stanou. Netrap se tÃ-m, Å¾e jim nemÅ•Å¾eÅ•i zabrÃ¡nit. Jednou prÃ½lÅ™ekl dalajlama: â€žKaÅ•buÅ• mÄ•j, anebo nemÄ•j Å™eÅ•jenÃ-. Pokud ho mÄ•j, nemusÃ-me si dÄ›lat starosti. A pokud nemÄ•j, starosti nepomohou.â€œ

Ano, Ä•lovÄ•k musÃ-jÃ-t dopÅ™edu, nemÄ•j cenu se hrabat v minulosti a Å™Ã-kat si â€žproÄ•, co by, kdybyâ€œ. Je nutnÃ© si znovu nastavit cÃ-le, alespoÅ•nÄ•jakÃ©, a snaÅ¾it se. VÄ•Å™Ã-m, Å¾e tÃ-m se vyÅ™eÅ•-mnoho problÃ©mÅ• a hlavnÄ› pocit, Å¾e jsme pro nÄ•koho nebyli dost.

Hned vÅjecho nevzdÃ¡vat â€“ vÃ-m, je to tÄ•Å¾kÃ©, ale to, co nÄ•js v Å¾ivotnÄ› brzdÃ-, jsou negativnÃ-myÅ•lenky. Je zbyteÄ•nÃ© hledat Ä°tÄ›chu ve druhÃ½ch. Ta opravdovÃ-sÃ-la je jen a jen v nÄ•js.

A i když padneme na dno, musíme se snažit zvednout.

Jako
ten býjnáž pták Fánix.

Přeju
vám věrem,

abyste
prožili hezkou Vánoce d@niela